

af 1½ Mill fra Byerne vel bør tilstedes disse Næringsdrivende — Kroetere og Gæstgivere — at erhverve Udgang til Brændeviins-handel, men at dette efter vor Overbeviisning med Billighed bør stee paa samme Billaar, som ere opstillede for Gæstgiverne i Byerne, altsaa mod at de løse særligt Næringsbeviis. Jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling tillige at fremhæve — og det være mig tilladt at gjenskalde det i ærede Medlemmers Grindring —, at den Bestemmelse, at Kroetere og Gæstgivere paa Landet uden særligt Næringsbeviis skulde være berettigede til at drive Brændeviins-handel, altsaa drive den samme Handel, som koster Kjøbmænd og Detaillister paa Landet 150 Rd., vilde stille dem overordentlig gunstigt ligeoverfor de nævnte Kjøbmænd og Detaillister. Jeg tillod mig at opstille et Regnestykke, som jeg troer i den Henseende er temmelig klart; naar man tænker sig en Kjøbmand og en Kroholder i samme By paa Landet, hoende Dør om Dør, da kan Kjøbmanden efter Lovforslaget ikke erhverve Tilladelse til Brændeviins-handel, medmindre han derfor løser Næringsbeviis, som koster 150 Rd., hvorimod Kroeteren, som — hvad af mig er forudsat — boer Dør om Dør med ham, ifølge Næringslovens § 64 kan løse et Næringsbeviis som Kjøbmand eller Detaillist, der ikke koster det Halve af hvad det andet Næringsbeviis koster, og han er da i Genhold til Lovforslaget uden videre berettiget til at drive Brændeviins-handel, hvortil Berettigelsen — som af mig bemærket — koster hans Nabo betydeligt Mere. Jeg troer, at det er klart, at man i Lovforslaget særligt har søgt at begunstige Kroetere og Gæstgivere paa Landet, og der er af den daværende høitagtede Indenrigsminister anført som Grund hertil, at man fandt, at Kroernes Stilling i det Hele taget i de senere Aar var bleven meget mislig; dette kan jeg og mine Medforslagsstillere forsaavidt ikke modsig; der er vist mange Kroer paa Landet, som have tabt ganske overordentligt i Værdi ved de Forandringer, som Communicationsmidlerne have tilveiebragt i de senere Aar, men at gaae saa vidt i Bestræbelsen for at høde herpaa, som vil blive Tilfældet efter Lovforslaget, forekommer os ikke at være tilstrækkeligt motiveret.

Det forekommer os, at det vilde være et tilstrækkeligt Genstyn, som man viste disse Næringsdrivende — Kroetere og Gæstgivere paa Landet —, naar de ikke kom til at betale Mere for deres Næringsbeviis, end der betales af lignende Næringsdrivende i nærmeste Kjøbstad; derved vilde deres Stilling ligeoverfor Kjøbmændene og Detaillisterne i samme Landsby allerede blive ret gunstigt, om end ikke saa gunstigt som efter det foreliggende Forslag. Ærede Medlemmer ville see, at det, som jeg nys omtalte, er det, som vi have søgt at give Udtryk i de under Nr. 5 og 8 fremsatte Ændringsforslag. Efter vor Mening vil altsaa kun det Næringsbeviis paa Brændeviins-handel, der erhverves af Kjøbmænd og Detaillister, være at betale overeensstemmende med den Regel, som opstilles i Lovforslaget, eller som muligvis maatte blive vedtaget af Thinget i Genhold til andre foreliggende Ændringsforslag, hvorimod det Næringsbeviis, som Kroetere og Gæstgivere skulde løse til Brændeviins-handel, skulde betales overeensstemmende med Næringslovens § 13. Under Nr. 10, 12, 13 og 14 have vi tilladt os at stille Ændringsforslag, der tildeels staae i Forbindelse med, hvad jeg nu har omtalt. Ærede Medlemmer ville see, at, hvis Thinget vedtager vore Ændringsforslag, vil der blive gjort en Afvikelse imellem de Kroer og Gæstgiverier, som løse Næringsbeviis til Brændeviins-handel, og de Kroer og Gæstgiverier, som ikke løse saadant Næringsbeviis, og det forekommer mig, at der er al Anledning til at bestaate de Første høiere end de Sidste, idet vi dog erkjende, at Forholdene under visse Omstændigheder kunne være af den Bessaffenhed, at en Kroeiendom, hvormed der er forbundet Brændeviins-handel, i det Hele kan have en mindre Næring end en anden Kro, som ikke har Ret til denne Handel, hvorfor vi for begge Classer have sat det samme Minimum for den aarlige Afgift, men derimod for de Gæstgiverier og Kroer, som have erhvervet Tilladelse til Brændeviins-handel, have stillet det frit for vedkommende Amtsraad at gaae til det Dobbelte, nemlig 100 Rd., som Maximum for den aarlige Afgift. Under de Beværtningsteder, som ikke have Ret til Brændeviins-handel og som følge deraf ville